

נידה כו. (המשנה) עד כז. (מול תוס' מ"ט)

ביאורי מושגים

יולדת לשבעה ותשעה - אישה יכולה ללדת או בחודש התשיעי או בחודש השביעי. אם היא יולדת בחודש השמיני או לפני השביעי הולד אינו בחזקת בן קיימא,

בחודש השביעי היא יכולה ללדת בכל תאריך שהוא.
בחודש התשיעי ישנה מח' האם היא יכולה ללדת כל החודש (יולדת 9 יולדת למקוטעין) או שהיא יולדת רק בסוף החודש התשיעי (יולדת 9 אינה יולדת למקוטעין)
 בימינו שהמצב הרפואי השתנה דינים אלו השתנו גם כן.

משנה

הפילה שליה - הבית טמא
 כיוון שאין שליה ללא ולד.
ר"ש: ייתכן שהולד נימוק לפני
 שיצא.

במקרים הבאים יש שיעור טפח אבל לא מנו אותם מהסיבות הרשומות בסוגריים:

1. טפח על טפח מביא את הטומאה (לא מנו כיוון שמדובר בשיעור של נפח ולא אורך),
2. אבן היוצאת מהתנור מטמאת עד טפח (לא מנו כיוון שכאן הטפח הוא השיעור המקסימלי ולא המינימלי וגם כיוון שיש החלוקים על דין זה)
3. שיעור מינימלי לתנור הוא טפח (לא מנו כיוון שיש החלוקים על דין זה)
4. מסגרת השולחן היתה טפח (לא מנו כיוון שדין זה מפורש בכתובים)
5. הכפורת היתה טפח (לא מנו כיוון שזהו תחום של קודשים)
6. לקורת עירוב מספיק טפח (לא מנו כיוון שזה דין ברמת דרבנן)

5' דברים שיעורן טפח:

1. שופר - שיעור השופר שיהיה אוחז ביד ונשאר טפח מכל צד.
2. שדרת לולב - שיעור הלולב שיהיה טפח יותר גבוה מההדס.
3. דופן סוכה - שיעור הדופן השלישית של הסוכה הוא טפח.
4. שליה - גודל מינימלי של שליה הוא טפח.
5. אזורב - שיעור מינימלי של אזורב (לעניין מצורע או פרה אדומה) הוא טפח.

המשנה מדברת על שליה שיצאה לבד, מה הדין בשליה שיצאה עם דבר נוסף:

הברייטא: שליה שיצאה עם דמות עוף, בהמה וחיה:
 אם הם קשורים - תולים את השליה במה שיצא,
 אם הם לא קשורים - חוששים שהיה ולד אחר ונימוח,

רב: 1. יצא ולד בר קיימא - תולים בו את השליה שאחריו - אפילו אם עבר זמן רב,

2. יצא נפל - תולים בו את השליה שאחריו - רק עד שלושה ימים,

3. יצא גוף אטום (שלא יכל לחיות) - אין תולים בו את השליה.

שמואל: יצא הולד אחרי השליה - אין תולים בו את השליה.